

REGULAMENTUL (UE) NR. 515/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 16 aprilie 2014****de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize și de abrogare a Deciziei nr. 574/2007/CE**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Obiectivul Uniunii de a asigura un nivel ridicat de securitate în cadrul spațiului de libertate, securitate și justiție în conformitate cu articolul 67 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să se realizeze, printre altele, prin măsuri comune privind trecerea frontierelor interne de către persoane și privind controlul la frontierele externe, precum și printr-o politică comună în domeniul vizelor, ca parte a unui sistem convergent organizat pe mai multe niveluri, care ar permite schimburile de date și o cunoaștere deplină a situației și care este menit să faciliteze călătoriile efectuate în scopuri legitime și să combată imigrația ilegală.
- (2) Se impune la nivelul Uniunii o abordare mai coerentă a aspectelor interne și externe legate de gestionarea migrației și de securitatea internă și ar trebui să stabilească o corelație între combaterea imigrației ilegale și sporirea securității frontierelor externe ale Uniunii, precum și o mai bună cooperare și un mai bun dialog cu țările terțe, în abordarea imigrației ilegale și în promovarea migrației legale.
- (3) Se impune dezvoltarea unei abordări integrate a aspectelor generate de presiunea exercitată de migrație și cererile de azil și pentru gestionarea frontierelor externe ale Uniunii, precum și asigurarea unui buget și a unor resurse adecvate, pentru a face față urgențelor în spiritul respectării drepturilor omului și a solidarității între toate statele membre, rămânând totodată conștienți de responsabilitățile naționale și asigurând o repartizare clară a sarcinilor.
- (4) Strategia de securitate internă a Uniunii Europene („Strategia de securitate internă”), adoptată de Consiliu în februarie 2010, reprezintă o agendă comună destinată abordării acestor provocări comune în materie de securitate. Comunicarea Comisiei din noiembrie 2010 intitulată „Strategia de securitate internă a UE în acțiune” transpune principiile și orientările strategiei în acțiuni concrete prin identificarea a cinci obiective strategice: destrămarea rețelilor infracționale internaționale, prevenirea terorismului și combaterea radicalizării și a recrutării, creșterea nivelului de securitate pentru cetățeni și întreprinderi în spațiul cibernetic, consolidarea securității prin gestionarea frontierelor și creșterea capacității de rezistență a Europei pentru a face față crizelor și dezastrelor.
- (5) În conformitate cu Strategia de securitate internă, libertatea, securitatea și justiția sunt obiective care ar trebui urmărite în paralel, iar pentru a realiza libertatea și justiția, securitatea ar trebui urmărită întotdeauna în conformitate cu principiile tratatelor și statului de drept și cu obligațiile Uniunii în materie de drepturi fundamentale.
- (6) Solidaritatea între statele membre, claritatea în ceea ce privește împărțirea sarcinilor, respectul pentru libertățile fundamentale, drepturile omului și statul de drept, concentrarea în mare măsură asupra perspectivei globale și legătura cu securitatea externă, precum și consecvența și coerența cu obiectivele politicii externe a Uniunii prevăzute la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) ar trebui să reprezinte principiile de bază care guvernează punerea în aplicare a Strategiei de securitate internă.
- (7) Pentru a promova punerea în aplicare a Strategiei de securitate internă și pentru a asigura că aceasta devine o realitate operațională, ar trebui ca statelor membre să li se ofere sprijin financiar adecvat din partea Uniunii, prin instituirea unui Fond pentru securitate internă („fondul”).

⁽¹⁾ JO C 299, 4.10.2012, p. 108.⁽²⁾ JO C 277, 13.9.2012, p. 23.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 13 martie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 aprilie 2014.

- (8) Având în vedere caracteristicile juridice aplicabile titlului V din TFUE, nu este posibil din punct de vedere juridic ca fondul să fie instituit sub forma unui singur instrument financiar. Prin urmare, fondul ar trebui instituit ca un cadru cuprinzător pentru sprijinul financiar din partea Uniunii în domeniul securității interne, care să includă instrumentul de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize („instrumentul”) instituit prin prezentul regulament, precum și instrumentul de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității și gestionarea crizelor instituit prin Regulamentul (UE) nr. 513/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾. Regulamentul (UE) nr. 514/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ ar trebui să completeze acest cadru cuprinzător, iar prezentul regulament ar trebui să facă trimitere la regulamentul menționat în ceea ce privește normele în materie de programare, gestiune financiară, gestiune și control, verificare și validare a conturilor, încheiere a programelor, precum și raportare și evaluare.
- (9) Noua structură cu doi piloni a finanțării în domeniul afacerilor interne ar trebui să contribuie la simplificarea, raționalizarea, consolidarea și transparența finanțării în domeniul respectiv. Ar trebui urmărite sinergiile, consecvența și complementaritatea cu alte fonduri și programe, inclusiv alocarea de fonduri pentru obiectivele comune. Ar trebui totuși să se evite suprapunerea dintre diferitele instrumente de finanțare.
- (10) Fondul ar trebui să reflecte necesitatea unui grad sporit de flexibilitate și simplificare, respectând totodată cerințele legate de previzibilitate și asigurând o distribuție echitabilă și transparentă a resurselor pentru a atinge obiectivele generale și specifice prevăzute de prezentul regulament.
- (11) Eficiența măsurilor și calitatea cheltuielilor constituie principiile directe în punerea în aplicare a fondului. Mai mult decât atât, fondul ar trebui să fie aplicat în modul cel mai eficace și mai ușor de utilizat.
- (12) Fondul ar trebui să aibă în vedere în special statele membre care, din cauza poziției lor geografice, se confruntă cu greutăți disproporționate provocate de fluxurile migratorii.
- (13) Solidaritatea și partajarea responsabilității între statele membre și Uniune reprezintă o componentă fundamentală a politicii comune de gestionare a frontierelor externe.
- (14) Fondul ar trebui să exprime solidaritatea prin intermediul asistenței financiare acordate statelor membre care aplică pe deplin dispozițiile Schengen privind frontierele externe, precum și celor care se pregătesc să participe pe deplin la Schengen și ar trebui utilizat de către statele membre în interesul politicii comune a Uniunii privind gestionarea frontierelor externe.
- (15) Pentru a contribui la îndeplinirea obiectivului general al fondului, statele membre ar trebui să se asigure că programele lor naționale abordează obiectivele specifice ale instrumentului și că alocarea resurselor între obiective este proporțională cu provocările și nevoile și garantează că obiectivele pot fi îndeplinite. În cazul în care în cadrul unui program național nu se abordează unul dintre obiectivele specifice sau atunci când alocarea este inferioară procentelor minime pentru unele dintre obiectivele programelor naționale, astfel cum sunt stabilite în prezentul regulament, ar trebui ca statul membru în cauză să prezinte o justificare în cadrul programului.
- (16) Pentru a măsura realizările fondului, ar trebui să se instituie indicatori comuni în legătură cu fiecare dintre obiectivele specifice ale instrumentului. Măsurarea îndeplinirii obiectivelor specifice prin intermediul unor indicatori comuni nu determină obligativitatea implementării acțiunilor legate de acești indicatori.
- (17) Participarea unui stat membru nu ar trebui să coincidă cu participarea acestuia la un instrument financiar temporar al Uniunii care sprijină statele membre beneficiare să finanțeze, printre altele, acțiunile la noile frontiere externe ale Uniunii în vederea punerii în aplicare a acquis-ului Schengen privind frontierele și vizele, precum și controalele la frontierele externe.
- (18) Instrumentul ar trebui să se bazeze pe procesul de dezvoltare a capacităților, care s-a desfășurat cu sprijinul Fondului pentru frontierele externe în perioada 2007-2013, instituit prin Decizia nr. 574/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³⁾, și ar trebui să extindă acest proces pentru a ține seama de noile evoluții.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 513/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității și gestionarea crizelor și de abrogare a Deciziei 2007/125/JAI (a se vedea pagina 93 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 514/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de stabilire a dispozițiilor generale privind Fondul pentru azil, migrație și integrare, precum și instrumentul de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității și gestionarea crizelor (a se vedea pagina 112 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽³⁾ Decizia nr. 574/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 de instituire a Fondului pentru frontierele externe pentru perioada 2007-2013, ca parte a Programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii” (JO L 144, 6.6.2007, p. 22).

- (19) În îndeplinirea sarcinilor la frontierele externe și în consulate în conformitate cu dispozițiile acquis-ului Schengen privind frontierele și vizele, statele membre desfășoară activități în interesul și în numele tuturor celorlalte state membre din spațiul Schengen și, prin urmare, prestează un serviciu public pentru Uniune. Instrumentul ar trebui să contribuie la sprijinirea costurilor operaționale legate de controlul la frontieră și de politica în domeniul vizelor și să permită statelor membre să mențină capacitățile care sunt esențiale pentru serviciul respectiv în beneficiul tuturor. Acest sprijin constă în rambursarea integrală a unor costuri specifice, la alegere, legate de obiectivele urmărite de prezentul instrument și ar trebui să constituie o parte integrantă a programelor naționale.
- (20) Instrumentul ar trebui să completeze și să consolideze activitățile întreprinse pentru dezvoltarea cooperării operaționale sub egida Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene („Agenția Frontex”), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului⁽¹⁾, inclusiv noile activități care rezultă din modificările introduse prin Regulamentul (UE) nr. 1168/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ și, prin urmare, va consolida solidaritatea dintre statele membre care exercită controlul frontierelor externe în interesul și în numele întregului spațiu Schengen. Ceea ce înseamnă, printre altele, că, la elaborarea programelor lor naționale, statele membre ar trebui să țină seama de instrumentele analitice și de orientările operaționale și tehnice elaborate de Agenția Frontex, precum și de programa de formare elaborată, și anume programa fundamentală comună de formare a polițiștilor de frontieră, inclusiv componentele sale legate de drepturile fundamentale și de accesul la protecție internațională. În scopul de a dezvolta complementaritatea dintre misiunea Agenției Frontex și responsabilitățile statelor membre în domeniul controlului și supravegherii frontierelor externe, precum și pentru a asigura coerența și a evita ineficiența costurilor, Comisia ar trebui să consulte Agenția Frontex cu privire la proiectele de programe naționale prezentate de către statele membre, în special în ceea ce privește activitățile finanțate în cadrul sprijinului operațional.
- (21) Instrumentul ar trebui pus în aplicare cu respectarea deplină a drepturilor și a principiilor consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a obligațiilor internaționale ale Uniunii și fără a aduce atingere aplicării dispozițiilor speciale referitoare la dreptul la azil și la protecție internațională.
- (22) Controlul uniform și de înaltă calitate al frontierelor externe este esențial pentru consolidarea spațiului de libertate, securitate și justiție. În conformitate cu standardele Uniunii, instrumentul ar trebui să sprijine măsurile legate de gestionarea frontierelor externe, care să fie implementate în conformitate cu modelul de control al accesului pe patru niveluri, ce cuprinde măsuri în țări terțe, cooperarea cu țările învecinate, măsuri de control la frontieră și măsuri de control în spațiul de liberă circulație pentru a împiedica imigrația ilegală și criminalitatea transfrontalieră în spațiul Schengen.
- (23) În conformitate cu articolul 3 din TUE, instrumentul ar trebui să sprijine activitățile care asigură protecția copiilor aflați în pericol de a suferi vătămări la frontierele externe. În special, ori de câte ori acest lucru este posibil, statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită persoanelor vulnerabile, în special copiilor și minorilor neînsoțiți atunci când pun în aplicare acțiuni în legătură cu identificarea și acordarea de asistență imediată, precum și încredințarea acestora serviciilor de protecție.
- (24) Pentru a asigura un control la frontierele externe uniform și de înaltă calitate și pentru a facilita traversarea în scopuri legitime a frontierelor externe în cadrul Strategiei de securitate internă a UE, instrumentul ar trebui să contribuie la dezvoltarea unui sistem comun de gestionare integrată a frontierelor europene. Respectivul sistem ar trebui să includă toate măsurile de politică, legislație, cooperare sistematică, repartizarea sarcinilor, evaluarea situației și a schimbărilor de circumstanțe legate de punctele de trecere pentru migranții ilegali, personal, echipamente și tehnologie, întreprinse la diferite niveluri de către autoritățile competente ale statelor membre, în cooperare cu Agenția Frontex, cu țările terțe și, după caz, cu alți actori, îndeosebi EUROPOL și Agenția pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă, folosind, printre altele, modelul de securitate a frontierelor pe patru niveluri și analiza integrată a riscurilor elaborate de Uniune.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (JO L 349, 25.11.2004, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1168/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (JO L 304, 22.11.2011, p. 1).

- (25) În conformitate cu Protocolul nr. 5 la Actul de aderare din 2003 privind tranzitul terestru al persoanelor între regiunea Kaliningrad și alte părți ale Federației Ruse, instrumentul ar trebui să suporte toate costurile suplimentare apărute în urma punerii în aplicare a dispozițiilor specifice ale acquis-ului Uniunii prevăzute pentru un astfel de tranzit, și anume Regulamentul (CE) nr. 693/2003 al Consiliului ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 694/2003 al Consiliului ⁽²⁾. Cu toate acestea, necesitatea unui sprijin financiar continuu pentru scutirile de taxe ar trebui să fie subordonată regimului de vize în vigoare între Uniune și Federația Rusă.
- (26) Instrumentul ar trebui să includă sprijinul acordat măsurilor naționale și cooperării între statele membre în domeniul politicii vizelor și al altor activități prefrontaliere, care se desfășoară înainte de controalele la frontierele externe, și ar trebui să utilizeze pe deplin Sistemul de Informații privind Vizele (VIS). Gestionarea eficientă a activităților organizate de serviciile statelor membre în țările terțe este în interesul politicii comune în domeniul vizelor, în cadrul unui sistem organizat pe mai multe niveluri, care urmărește facilitarea călătoriilor în scopuri legitime și abordarea imigrației ilegale în Uniune și reprezintă totodată o parte integrantă a sistemului comun de gestionare integrată a frontierelor.
- (27) De asemenea, instrumentul ar trebui să sprijine măsurile pe teritoriul statelor Schengen, în cadrul dezvoltării unui sistem comun de gestionare integrată a frontierelor care consolidează funcționarea generală a spațiului Schengen.
- (28) Instrumentul ar trebui, de asemenea, să sprijine crearea de către Uniune a unor sisteme informatice, bazate pe sisteme informatice existente și/sau noi, care să ofere statelor membre instrumentele pentru a gestiona mai eficient traversarea frontierele de către resortisanții țărilor terțe și pentru a asigura o mai bună identificare și verificare a călătorilor, facilitând în acest mod călătoriile și sporind securitatea frontierelor. În acest scop, ar trebui să se stabilească, în consonanță cu Strategia de gestionare a informațiilor pentru securitatea internă a UE, un program cu obiectivul de a acoperi costurile pentru dezvoltarea ambelor componente, la nivel central și național, ale acestor sisteme, asigurând coerența tehnică, interoperabilitatea cu alte sisteme informatice ale Uniunii, economii ale costurilor și o punere în aplicare fără probleme în statele membre. Sistemele informatice respective ar trebui să respecte drepturile fundamentale, inclusiv protecția datelor cu caracter personal.
- (29) Statele membre ar trebui să consacre fondurile necesare Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, pentru a asigura buna funcționare a sistemului respectiv.
- (30) Pentru a face față presiunilor imediate și neprevăzute exercitate de migrație, precum și riscurilor la adresa securității frontierelor, ar trebui să fie posibilă acordarea de asistență de urgență conform cadrului prevăzut de Regulamentul (UE) nr. 514/2014.
- (31) Mai mult, în vederea consolidării solidarității în întregul spațiu Schengen, în cazul în care sunt identificate deficiențe sau riscuri posibile, mai ales în urma unei evaluări Schengen, statul membru în cauză ar trebui să monitorizeze problema în mod corespunzător, utilizând cu prioritate resursele din cadrul programului său național, dacă este cazul, pentru a completa măsurile de asistență de urgență.
- (32) Pentru a consolida solidaritatea și partajarea responsabilității, statele membre ar trebui să fie încurajate să utilizeze o parte din resursele disponibile în cadrul programelor lor naționale pentru prioritățile specifice definite de către Uniune, cum ar fi achiziționarea de echipamente tehnice necesare pentru Agenția Frontex și dezvoltarea cooperării consulare pentru Uniune. Se impune maximizarea impactului fondurilor Uniunii prin mobilizarea și punerea în comun a resurselor financiare publice și private, precum și prin crearea unui efect de pârghie între acestea. Ar trebui să se asigure cel mai înalt nivel de transparență, responsabilitate și de control democratic pentru instrumentele și mecanismele financiare inovatoare care implică bugetul Uniunii.
- (33) Pentru a garanta aplicarea acquis-ului Schengen în întregul spațiu Schengen, punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului ⁽⁴⁾ ar trebui, de asemenea, să fie sprijinită în temeiul instrumentului, deoarece reprezintă un instrument esențial de facilitare a implementării politicilor Uniunii având drept obiect spațiul de libertate, securitate și justiție prin asigurarea unui nivel înalt de protecție a frontierelor externe, precum și prin absența controalelor la frontieră în interiorul spațiului Schengen.
- (34) Având în vedere experiența dobândită în ceea ce privește Fondul pentru frontierele externe și dezvoltarea SIS II și a VIS, se consideră oportun să se permită un anumit grad de flexibilitate în ceea ce privește posibilele transferuri de resurse între diferite mijloace de punere în aplicare a obiectivelor urmărite în cadrul instrumentului, fără a aduce

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 693/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003 de stabilire a unui document de facilitare a tranzitului (FTD), a unui document de facilitare a tranzitului feroviar (FRTD) și de modificare a Instrucțiunilor consulare comune și a Manualului comun (JO L 99, 17.4.2003, p. 8).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 694/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003 privind modele uniforme pentru documentul de facilitare a tranzitului (FTD) și documentul de facilitare a tranzitului feroviar (FRTD) prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 693/2003 (JO L 99, 17.4.2003, p. 15).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) (JO L 295, 6.11.2013, p. 11).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen (JO L 295, 6.11.2013, p. 27).

atingere principiului care impune asigurarea, de la început, a unei mase critice și a stabilității financiare necesare programelor, precum și a sprijinului operațional pentru statele membre și fără a aduce atingere controlului Parlamentului European și Consiliului.

- (35) În aceeași ordine de idei, domeniul de aplicare a acțiunilor ar trebui extins, iar plafonul pentru resursele care rămân disponibile pentru Uniune („acțiunile Uniunii”) ar trebui majorat pentru a consolida capacitatea Uniunii de a desfășura într-un anumit exercițiu bugetar activități multiple privind gestionarea frontierelor externe și politică comună în domeniul vizelor în interesul Uniunii în ansamblul său, dacă și în măsura în care este nevoie. Printre astfel de acțiuni ale Uniunii se numără studiile și proiectele pilot menite să stimuleze progresele gestionării frontierelor externe și a politicii comune în domeniul vizelor și ale aplicării acestora, formarea polițiștilor de frontieră în domeniul protecției drepturilor omului, măsurile sau acordurile în țările terțe care abordează presiunile exercitate de migrația din aceste țări, în scopul unei gestionări optime a fluxurilor migratorii în Uniune și al unei organizări eficiente a sarcinilor conexe desfășurate la frontierele externe și în consulate.
- (36) Măsurile în țările terțe și în legătură cu acestea, finanțate prin instrument, ar trebui să fie întreprinse în sinergie și compatibilitate cu alte acțiuni în afara Uniunii, care beneficiază de sprijinul unor instrumente geografice și tematice de asistență externă ale Uniunii. În special, în punerea în aplicare a acestor acțiuni, ar trebui urmărită coerența deplină cu principiile și obiectivele generale ale acțiunii externe și ale politicii externe a Uniunii referitoare la țara sau regiunea în cauză. Aceste măsuri nu ar trebui să fie destinate sprijinirii acțiunilor care vizează direct dezvoltarea și ar trebui să completeze, dacă este cazul, asistența financiară oferită prin instrumentele de asistență externă. Se va urmări, de asemenea, asigurarea coerenței cu politica de ajutor umanitar a Uniunii, în special în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor de urgență.
- (37) Finanțarea din bugetul Uniunii ar trebui să se concentreze asupra activităților în care intervenția Uniunii poate aduce valoare adăugată în raport cu acțiunea individuală a statelor membre. Dat fiind că Uniunea este într-o poziție mai bună decât statele pentru a pune la dispoziție un cadru pentru exprimarea solidarității Uniunii în ceea ce privește controlul la frontieră, politica în domeniul vizelor și gestionarea fluxurilor migratorii, precum și pentru a oferi o platformă pentru dezvoltarea sistemelor informatice comune care stau la baza acestor politici, sprijinul financiar acordat în temeiul prezentului regulament va contribui, în special, la consolidarea capacităților naționale și a celor ale Uniunii în aceste domenii.
- (38) Prezentul regulament ar trebui să stabilească repartizarea sumelor de bază către statele membre. Suma de bază pentru fiecare stat membru ar trebui să fie calculată pe baza creditelor alocate fiecărui stat membru în perioada 2010-2012 din Fondul pentru frontierele externe, prin împărțirea cifrei obținute la totalul creditelor disponibile pentru gestiunea partajată aferente celor trei ani. Calculele au fost efectuate în conformitate cu criteriile de repartizare prevăzute în Decizia nr. 574/2007/CE.
- (39) Comisia ar trebui să monitorizeze punerea în aplicare a instrumentului, în conformitate cu dispozițiile pertinente ale Regulamentului (UE) nr. 514/2014, cu ajutorul unor indicatori esențiali pentru evaluarea rezultatelor și a efectelor. Indicatorii, inclusiv bazele de referință relevante, ar trebui să ofere o bază minimă pentru evaluarea gradului de realizare a obiectivelor instrumentului.
- (40) În vederea completării sau a modificării dispozițiilor prezentului regulament în ceea ce privește definirea unor acțiuni specifice în cadrul programelor naționale, competența de a adopta acte legislative în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei. Este deosebit de important ca, pe durata activităților pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliul.
- (41) În aplicarea prezentului regulament, inclusiv pentru pregătirea actelor delegate, Comisia ar trebui să consulte experți din toate statele membre.
- (42) Pentru a se asigura o aplicare uniformă, eficientă și în timp util a dispozițiilor privind sprijinul operațional prevăzute în prezentul regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (43) Având în vedere că obiectivul prezentului regulament, și anume asigurarea solidarității și a împărțirii responsabilității între statele membre și Uniune în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe și politica în domeniul vizelor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestui obiectiv.
- (44) Decizia nr. 574/2007/CE ar trebui să fie abrogată, sub rezerva dispozițiilor tranzitorii prevăzute de prezentul regulament.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (45) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a acquis-ului Schengen, în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹⁾ care intră sub incidența domeniilor menționate la articolul 1 punctele A și B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽²⁾.
- (46) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în sensul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽³⁾ care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctele A și B din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁴⁾.
- (47) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁵⁾, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctele A și B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽⁶⁾.
- (48) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu îi revin obligații în temeiul acestuia și acesta nu i se aplică. Având în vedere că prezentul regulament se întemeiază pe acquis-ul Schengen, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, Danemarca decide, în termen de șase luni de la decizia Consiliului în privința prezentului regulament, dacă va transpune prezentul regulament în legislația sa internă.
- (49) Prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului ⁽⁷⁾; în consecință, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu îi revin obligații în temeiul acestuia și acesta nu i se aplică.
- (50) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽⁸⁾. Prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea deciziei, nu îi revin obligații în temeiul acesteia și acesta nu i se aplică.
- (51) Se impune alinierea duratei de aplicare a prezentului regulament cu cea a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽⁹⁾. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2014,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Scopul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament instituie instrumentul de sprijin financiar pentru gestionarea frontierelor externe și pentru politica comună în materie de vize („instrumentul”), în cadrul Fondului de securitate internă („fondul”).

Împreună cu Regulamentul (UE) nr. 513/2014, prezentul regulament instituie fondul pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.

⁽¹⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽²⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽³⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁴⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

⁽⁵⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽⁶⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

⁽⁷⁾ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000, privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

⁽⁸⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

- (2) Prezentul regulament stabilește:
- (a) obiectivele sprijinului financiar și acțiunile eligibile;
 - (b) cadrul general de punere în aplicare a acțiunilor eligibile;
 - (c) resursele puse la dispoziție în temeiul instrumentului în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020 și repartizarea acestora;
 - (d) domeniul de aplicare și scopul diferitelor mijloace specifice prin care se finanțează cheltuielile de gestionare a frontierelor externe și politica comună în materie de vize.
- (3) Prezentul regulament prevede aplicarea normelor stabilite în Regulamentul (UE) nr. 514/2014.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „frontiere externe” înseamnă frontierele terestre ale statelor membre, inclusiv frontierele fluviale și cele aflate pe lacuri, frontierele maritime și aeroporturile, porturile fluviale, porturile maritime și porturile aflate pe lacuri ale statelor membre cărora li se aplică dispozițiile dreptului Uniunii privind trecerea frontierelor externe, indiferent dacă aceste frontiere sunt sau nu sunt temporare;
- (b) „standarde comune ale Uniunii” înseamnă aplicarea măsurilor operaționale într-un mod comun și unitar pentru a obține un nivel ridicat și uniform de securitate în domeniul controlului la frontieră și al vizelor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, Regulamentul (CE) nr. 2007/2004, Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, Catalogul Schengen privind controlul frontierelor externe, Manualul practic pentru polițiștii de frontieră, Manualul privind vizele, Manualul EUROSUR și alte regulamente și orientări ce urmează să fie adoptate în ceea ce privește controlul frontierelor și vizele la nivelul Uniunii;
- (c) „frontiere externe temporare” înseamnă:
 - (i) frontiera comună dintre un stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen și un alt stat membru care are obligația să aplice integral acquis-ul Schengen, în temeiul actului său de aderare, dar în cazul căruia nu a intrat în vigoare decizia relevantă a Consiliului de autorizare a statului membru respectiv să aplice integral acquis-ul respectiv;
 - (ii) frontiera comună dintre două state membre care au obligația să aplice integral acquis-ul Schengen, în conformitate cu actele corespunzătoare privind aderarea acestora, dar în cazul cărora nu a intrat încă în vigoare decizia relevantă a Consiliului de autorizare a respectivelor state membre să aplice integral acquis-ul respectiv;
- (d) „punct de trecere a frontierei” înseamnă orice punct de trecere autorizat de către autoritățile competente pentru trecerea frontierelor externe, potrivit notificării efectuate în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006;
- (e) „mecanismul de evaluare și monitorizare Schengen” înseamnă verificarea aplicării corecte a acquis-ului Schengen, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 1053/2013;
- (f) „situație de urgență” înseamnă o situație ce rezultă dintr-o presiune cu caracter urgent și excepțional în care un număr mare sau disproportionat de resortisanți ai țărilor terțe trec sau este posibil să treacă frontiera externă a unuia sau a mai multor state membre sau din orice altă situație de urgență demonstrată în mod corespunzător ce necesită o acțiune urgentă la frontierele externe;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) (JO L 105, 13.4.2006, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS) (JO L 218, 13.8.2008, p. 60).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen (JO L 405, 30.12.2006, p. 1).

- (g) „secțiune a frontierei externe” înseamnă totalitatea sau o parte a frontierelor terestre sau maritime externe ale unui stat membru, astfel cum sunt definite în legislația națională sau stabilite de către centrul de coordonare național sau orice altă autoritate națională competentă în scopul punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1052/2013.

Articolul 3

Obiective

(1) Obiectivul general al instrumentului este de a contribui la asigurarea unui nivel înalt de siguranță în cadrul Uniunii, facilitând, în același timp, călătoriile efectuate în scopuri legitime, printr-un control la frontierele externe uniform și de înaltă calitate și prin prelucrarea eficace a vizelor Schengen, cu respectarea angajamentelor Uniunii cu privire la libertățile fundamentale și la drepturile omului.

(2) În cadrul obiectivului general prevăzut la alineatul (1), instrumentul contribuie, în conformitate cu prioritățile identificate de strategiile, programele și evaluările amenințărilor și ale riscurilor, stabilite de Uniune în acest domeniu, la îndeplinirea următoarelor obiective:

- (a) sprijinirea politicii comune în materie de vize în vederea facilitării călătoriilor legitime, asigurarea unei înalte calități a serviciilor oferite solicitanților de viză, asigurarea egalității de tratament a resortisanților din țările terțe și combaterea imigrației ilegale;
- (b) sprijinirea gestionării integrate a frontierelor, inclusiv a promovării armonizării în continuare a măsurilor adoptate în domeniul gestionării frontierelor, în conformitate cu standardele comune ale Uniunii și prin împărtășirea informațiilor între statele membre și între statele membre și Agenția Frontex, în vederea asigurării, pe de o parte, a unui nivel uniform și ridicat de control și protecție a frontierelor externe, inclusiv prin combaterea imigrației ilegale, și, pe de altă parte, a fluidizării trecerii frontierelor externe, în conformitate cu acquis-ul Schengen, garantând, în același timp, accesul la protecție internațională pentru persoanele ce au nevoie de aceasta, în conformitate cu obligațiile privind drepturile omului asumate de statele membre, inclusiv cu principiul nereturnării.

Îndeplinirea obiectivelor specifice ale instrumentului este evaluată în conformitate cu articolul 55 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 514/2014, pe baza indicatorilor comuni prevăzuți în anexa IV la prezentul regulament și a unor indicatori specifici fiecărui program incluși în programele naționale.

(3) În vederea atingerii obiectivelor menționate la alineatele (1) și (2), instrumentul contribuie la realizarea următoarelor obiective operaționale:

- (a) promovarea dezvoltării, implementării și aplicării unor politici care să asigure absența oricărui control asupra persoanelor, indiferent de cetățenie, la trecerea frontierelor interne, asigurând controlul persoanelor și monitorizarea eficientă a trecerii frontierelor externe;
- (b) introducerea progresivă a unui sistem integrat de gestionare a frontierelor externe, întemeiat pe solidaritate și responsabilitate, în special prin:
 - (i) consolidarea controalelor la frontierele externe și a sistemelor de supraveghere, precum și a cooperării interagenții dintre polițiștii de frontieră, vamă, autoritățile din domeniul migrației, azilului și autoritățile de aplicare a legii din statele membre la frontierele externe, inclusiv în zona frontierelor maritime;
 - (ii) adoptarea unor măsuri în cadru teritorial cu privire la gestionarea frontierelor externe și măsurile adiacente necesare legate de securitatea documentelor, gestionarea identității și interoperabilitatea echipamentului tehnic achiziționat;
 - (iii) adoptarea oricăror măsuri ce contribuie, de asemenea, la prevenirea și combaterea, la frontierele externe, a criminalității transfrontaliere legate de circulația persoanelor, inclusiv a traficului de persoane și a filierelor de imigrație clandestină;
- (c) promovarea dezvoltării și punerii în aplicare a politicii comune în materie de vize și alte permise de ședere de scurtă durată și a diferitelor forme de cooperare consulară în vederea asigurării unei mai bune acoperiri consulare și a unor mai bune practici armonizate în materie de eliberare a vizelor;
- (d) crearea și funcționarea sistemelor informatice, a infrastructurii lor de comunicare și a echipamentelor ce sprijină politica comună de vize, controalele și supravegherea la frontierele externe și respectă pe deplin legislația în materie de protecție a datelor cu caracter personal;
- (e) consolidarea gradului de cunoaștere a situației la frontierele externe și a capacităților de reacție a statelor membre;

- (f) asigurarea aplicării eficiente și uniforme a acquis-ului Uniunii în materie de frontiere și vize, inclusiv a funcționării eficiente a mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen;
- (g) consolidarea acțiunilor statelor membre ce contribuie la intensificarea cooperării dintre statele membre care acționează în țări terțe cu privire la fluxurile de resortisanți ai țărilor terțe pe teritoriul statelor membre, inclusiv la prevenirea și combaterea imigrației ilegale, precum și a cooperării cu țări terțe în acest sens, în deplină coerență cu obiectivele și principiile acțiunii externe și ale politicii umanitare a Uniunii.
- (4) Acțiunile finanțate în cadrul instrumentului sunt puse în aplicare cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a demnității umane. Îndeosebi, acțiunile trebuie să respecte dispozițiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, legislația Uniunii în domeniul protecției datelor și Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), principiul tratamentului echitabil al resortisanților țărilor terțe, dreptul la azil și la protecție internațională, principiul nereturnării și obligațiile internaționale care revin Uniunii și statelor membre ca semnatare ale unor instrumente internaționale, ca de exemplu Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată și completată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967.

În special, oricând este posibil, statele membre acordă o atenție deosebită aplicării acțiunilor pentru identificarea și ajutorarea imediată a persoanelor vulnerabile, în special a copiilor și a minorilor neînsoțiți, precum și pentru încredințarea acestora serviciilor de protecție.

- (5) Atunci când implementează acțiunile finanțate în conformitate cu instrumentul legate de supravegherea frontierelor maritime, statele membre acordă o atenție specială obligațiilor care le revin în temeiul dreptului maritim internațional de a acorda asistență persoanelor aflate în pericol. În acest sens, echipamentul și sistemele sprijinite de instrument pot fi utilizate în operațiuni de căutare și salvare ce pot surveni în timpul unei operațiuni pe mare de supraveghere a frontierelor, contribuind prin aceasta la asigurarea protecției și la salvarea vieților migranților.
- (6) Instrumentul contribuie, de asemenea, la finanțarea asistenței tehnice la inițiativa statelor membre și a Comisiei.

Articolul 4

Acțiuni eligibile

- (1) În cadrul obiectivelor menționate la articolul 3 din prezentul regulament și în perspectiva rezultatelor dialogului politic, în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014 și cu obiectivele programului național menționat la articolul 9 din prezentul regulament, instrumentul susține acțiunile efectuate în sau de statele membre, în special următoarele:
- (a) infrastructuri, clădiri și sisteme necesare la punctele de trecere a frontierelor și pentru supravegherea zonei dintre punctele de trecere a frontierelor pentru prevenirea și combaterea trecerii neautorizate a frontierelor, a imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere, precum și pentru garantarea desfășurării cu ușurință a fluxurilor de călătorie;
- (b) echipamente operaționale, mijloace de transport și sisteme de comunicații necesare în vederea efectuării controlului eficient și în siguranță al frontierelor și pentru detectarea persoanelor;
- (c) sisteme informatice și de comunicații utilizate pentru gestionarea eficientă a fluxurilor migratorii la nivel transfrontalier, inclusiv investiții în sistemele existente și viitoare;
- (d) infrastructuri, clădiri, sisteme informatice și de comunicații și echipamente operaționale necesare pentru prelucrarea cererilor de viză și pentru cooperarea consulară, precum și alte acțiuni urmărind să îmbunătățească calitatea serviciilor destinate solicitanților de viză;
- (e) pregătire în utilizarea echipamentelor și sistemelor menționate la literele (b), (c) și (d) și promovarea standardelor de gestionare a calității și a formării polițiștilor de frontieră, inclusiv, după caz, în țările terțe, în ceea ce privește efectuarea supravegherii, sarcini de consiliere și control, cu respectarea legislației internaționale privind drepturile omului, inclusiv identificarea victimelor filierelor clandestine și a traficului cu ființe umane;
- (f) detașarea unor funcționari de legătură din domeniul imigrației și a unor consilieri în materie de documente în țările terțe și schimbul și detașarea de grăniceri între statele membre sau între un stat membru și o țară terță;

(g) studii, instruire, proiecte-pilot și alte acțiuni ce instituie, treptat, un sistem de gestionare integrată a frontierelor externe în conformitate cu articolul 3 alineatul (3), inclusiv acțiuni menite să încurajeze cooperarea dintre agenții fie în cadrul statelor membre, fie între statele membre și acțiuni legate de interoperabilitatea și armonizarea sistemelor de gestionare a frontierelor;

(h) studii, proiecte-pilot și acțiuni vizând punerea în aplicare a recomandărilor, a standardelor operaționale și a celor mai bune practici care rezultă din cooperarea operațională dintre statele membre și agențiile Uniunii.

(2) În cadrul obiectivelor menționate la articolul 3 din prezentul regulament și în perspectiva rezultatului dialogului politic, în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014 și cu obiectivele programului național menționat la articolul 9 din prezentul regulament, instrumentul sprijină acțiunile în raport cu țările terțe și în cadrul acestora și, în special:

(a) sisteme informatice, instrumente sau echipamente pentru schimbul de informații între statele membre și țările terțe;

(b) acțiuni legate de cooperarea operațională între statele membre și țările terțe, inclusiv operațiuni comune;

(c) proiecte în țările terțe care vizează îmbunătățirea sistemelor de supraveghere pentru a asigura cooperarea cu rețeaua EUROSUR;

(d) studii, seminare, grupuri de lucru, conferințe, instruire, echipamente și proiecte-pilot pentru a oferi expertiză tehnică și operațională *ad hoc* în țările terțe;

(e) studii, seminare, grupuri de lucru, conferințe, instruire, echipamente și proiecte-pilot de punere în aplicare a recomandărilor, a standardelor operaționale și a celor mai bune practici care rezultă din cooperarea operațională între statele membre și agențiile Uniunii în țările terțe.

Comisia și statele membre, împreună cu Serviciul European de Acțiune Externă, asigură coordonarea acțiunilor din țările terțe sau legate de acestea, conform dispozițiilor articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 514/2014.

(3) Acțiunile menționate la alineatul (1) litera (a) nu sunt eligibile la frontierele externe temporare.

(4) Acțiunile legate de reintroducerea temporară și excepțională a controlului la frontierele interne, prevăzute de Codul frontierelor Schengen, nu sunt eligibile.

(5) Acțiunile al căror obiectiv sau efect exclusiv îl constituie controlul bunurilor nu sunt eligibile.

CAPITOLUL II

CADRUL FINANCIAR ȘI DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 5

Resurse globale și punere în aplicare

(1) Resursele globale pentru punerea în aplicare a instrumentului sunt de 2 760 de milioane EUR în prețuri curente.

(2) Creditele anuale sunt autorizate de către Parlamentul European și Consiliu în limitele cadrului financiar multianual.

(3) Resursele globale sunt puse în aplicare prin următoarele mijloace:

(a) programe naționale, în conformitate cu articolele 9 și 12;

(b) sprijin operațional, în cadrul programelor naționale și în condițiile stabilite la articolul 10;

(c) regimul special de tranzit, în conformitate cu articolul 11;

(d) acțiuni ale Uniunii, în conformitate cu articolul 13;

(e) asistență de urgență, în conformitate cu articolul 14;

(f) punerea în aplicare a unui program pentru crearea de noi sisteme informatice care să sprijine gestionarea fluxurilor migratorii la frontierele externe, în condițiile prevăzute de articolul 15;

(g) asistență tehnică, în conformitate cu articolul 16.

(4) Bugetul alocat în cadrul instrumentului pentru acțiunile Uniunii menționate la articolul 13 din prezentul regulament, pentru asistența de urgență menționată la articolul 14 din prezentul regulament și pentru asistența tehnică menționată la articolul 16 alineatul (1) din prezentul regulament se execută prin gestiune directă, în conformitate cu articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și, după caz, prin gestiune indirectă în conformitate cu articolul 58 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Bugetul alocat pentru programele naționale menționate la articolul 9 din prezentul regulament, pentru sprijinul operațional menționat la articolul 10 din prezentul regulament și pentru funcționarea regimului special de tranzit menționat la articolul 11 din prezentul regulament se execută prin gestiune partajată, în temeiul articolului 58 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Bugetul alocat pentru țările asociate la implementarea, punerea în aplicare și dezvoltarea acquis-ului Schengen menționate la alineatul (7) din prezentul articol se execută prin gestiune indirectă, în conformitate cu articolul 58 alineatul (1) litera (c) punctul (i) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Modalitatea (modalitățile) de execuție bugetară pentru programul privind dezvoltarea de sisteme informatice ce au la bază sisteme informatice existente și/sau noi se stabilește (sunt stabilite) în actele legislative relevante ale Uniunii sub rezerva adoptării acestora.

(5) Resursele globale se utilizează după cum urmează:

(a) 1 551 de milioane EUR pentru programele naționale ale statelor membre;

(b) 791 de milioane EUR pentru dezvoltarea de sisteme informatice ce au la bază sisteme informatice existente și/sau noi de sprijin pentru gestionarea fluxurilor migratorii la frontierele externe, sub rezerva adoptării actelor legislative relevante ale Uniunii.

În cazul în care această sumă nu este alocată sau cheltuită, Comisia o realocă, prin intermediul unui act delegat în conformitate cu articolul 17, pentru una sau mai multe dintre activitățile menționate la articolul 6 alineatul (1) literele (b) și (c) și la litera (d) din prezentul alineat. Respectivul act delegat ar trebui să includă o evaluare a evoluției sistemelor informatice relevante, inclusiv execuția bugetară și sumele prevăzute a fi necheltuite. Respectiva realocare poate avea loc în urma adoptării actelor legislative relevante sau cu ocazia reexaminării intermediare, menționate la articolul 8;

(c) 154 de milioane EUR pentru regimul special de tranzit;

(d) 264 de milioane EUR pentru acțiunile Uniunii, asistență de urgență și asistență tehnică la inițiativa Comisiei, dintre care cel puțin 30 % au ca destinație acțiuni ale Uniunii.

(6) Împreună cu resursele globale stabilite pentru Regulamentul (UE) nr. 513/2014, resursele globale disponibile pentru instrument, astfel cum au fost stabilite la alineatul (1), constituie pachetul financiar pentru fond și reprezintă principala valoare de referință pe durata procedurii bugetare anuale pentru Parlamentul European și Consiliu, în conformitate cu punctul 17 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽²⁾.

(7) Țările asociate la implementarea, punerea în aplicare și dezvoltarea acquis-ului Schengen participă la instrument în conformitate cu prezentul regulament.

Se încheie acorduri privind contribuțiile financiare ale țărilor respective la instrument și se stabilesc normele suplimentare necesare unei asemenea participări, inclusiv dispozițiile care asigură protejarea intereselor financiare ale Uniunii și a competențelor de audit ale Curții de Conturi.

Contribuțiile financiare ale țărilor respective se adaugă la resursele globale disponibile din bugetul Uniunii, menționate la alineatul (1).

Articolul 6

Resurse pentru acțiuni eligibile în statele membre

(1) Suma de 1 551 de milioane EUR se alocă, cu titlu orientativ, statelor membre după cum urmează:

(a) 1 276 de milioane EUR, astfel cum se menționează la anexa I;

(b) 147 de milioane EUR, pe baza rezultatelor mecanismului menționat la articolul 7;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

⁽²⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

(c) în cadrul reexaminării intermediare menționate la articolul 8 și pentru perioada începând cu exercițiul bugetar 2018, 128 de milioane EUR, reprezentând restul creditelor disponibile în temeiul prezentului articol sau o altă sumă, calculată în conformitate cu alineatul (4), în baza rezultatelor analizei riscurilor și a reexaminării intermediare.

(2) Fiecare stat membru alocă sumele de bază pentru programele naționale menționate la anexa I după cum urmează:

(a) cel puțin 10 % pentru acțiunile menționate la articolul 9 alineatul (2) litera (a);

(b) cel puțin 25 % pentru acțiunile menționate la articolul 9 alineatul (2) litera (b);

(c) cel puțin 5 % pentru acțiunile menționate la articolul 9 alineatul (2) literele (c), (d), (e) și (f).

Statele membre pot deroga de la aceste procente minime cu condiția includerii în programele naționale a unei explicații care să prezinte motivele pentru care alocarea de resurse sub aceste procente minime nu pune în pericol îndeplinirea obiectivului relevant. Explicația respectivă va fi analizată de Comisie în contextul aprobării programelor naționale, așa cum se menționează la articolul 9 alineatul (2).

(3) Statele membre alocă EUROSUR fondurile necesare pentru a asigura buna funcționare a acestuia.

(4) Pentru a răspunde în mod corespunzător obiectivelor instrumentului în cazul unor circumstanțe neprevăzute sau noi și/sau pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a fondurilor disponibile în cadrul instrumentului, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 17, în vederea ajustării sumei orientative prevăzute la alineatul (1) litera (c) din prezentul articol.

(5) Statele membre care aderă la Uniune în perioada 2012-2020 nu beneficiază de alocările pentru programele naționale din cadrul instrumentului atât timp cât acestea beneficiază de un instrument temporar al Uniunii care sprijină statele membre beneficiare prin finanțarea acțiunilor la frontierele externe noi în vederea punerii în aplicare a acquis-ului Schengen privind frontierele și vizele și controalele la frontierele externe.

Articolul 7

Resurse destinate acțiunilor specifice

(1) În plus față de alocarea calculată în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (a), statele membre pot să primească o sumă suplimentară, cu condiția ca aceasta să fie identificată ca atare în programul național, care se utilizează pentru îndeplinirea acțiunilor specifice menționate în anexa II.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 17 pentru revizuirea acțiunilor specifice prevăzute în anexa II, în cazul în care se consideră oportun, inclusiv în contextul reexaminării intermediare. Pe baza noilor acțiuni specifice, statele membre pot beneficia de o sumă suplimentară, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol, sub rezerva disponibilității resurselor.

(3) Sumele suplimentare prevăzute de prezentul articol sunt alocate statelor membre în cauză prin fiecare decizie de finanțare distinctă privind aprobarea sau revizuirea programului lor național, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014.

Articolul 8

Resursele din cadrul reexaminării intermediare

(1) În vederea alocării sumei menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (c), până la 1 iunie 2017, Comisia ține seama de greutatea statelor membre în ceea ce privește gestionarea frontierelor, inclusiv operațiuni de căutare și salvare ce pot surveni în timpul unei operațiuni pe mare de supraveghere a frontierelor și rapoarte de evaluare realizate prin intermediul mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen și de nivelurile de amenințare la frontierele externe pentru perioada 2017-2020, precum și factorii care au afectat securitatea la frontierele externe în perioada 2014-2016. Suma respectivă se repartizează între statele membre pe baza analizei următoarelor categorii de frontiere, având în vedere alineatul (6) din prezentul articol:

(a) 45 % pentru frontiere externe maritime;

(b) 38 % pentru frontiere externe terestre;

(c) 17 % pentru aeroporturi.

(2) Pentru frontierele externe maritime și terestre, calculul sumei se realizează prin înmulțirea lungimii secțiunilor frontierei externe cu nivelul de amenințare în cauză (minimă, normală, medie, deosebită) pentru fiecare secțiune a frontierei, după cum urmează:

- (a) coeficientul 0,5 pentru amenințare minimă;
- (b) coeficientul 1 pentru amenințare normală;
- (c) coeficientul 3 pentru amenințare medie;
- (d) coeficientul 5 pentru amenințare deosebită.

(3) Pentru aeroporturi, suma alocată se calculează pentru fiecare stat membru după cum urmează:

- (a) 50 % pe baza numărului de persoane care trec frontierele externe;
- (b) 50 % pe baza numărului de resortisanți ai țărilor terțe cărora le-a fost refuzată intrarea la frontiera externă.

(4) În conformitate cu raportul Agenției Frontex de analiză a riscurilor și în consultare cu Agenția Frontex și, dacă este cazul, cu alte agenții ale Uniunii, Comisia stabilește niveluri de amenințare pentru fiecare secțiune a frontierelor externe ale statelor membre pentru perioada 2017-2020. Nivelurile de amenințare se bazează pe următorii factori:

- (a) sarcinile legate de gestionarea frontierelor externe;
- (b) factori care au afectat securitatea frontierelor externe ale statelor membre în perioada 2014-2016;
- (c) modificări ale politicilor Uniunii, de exemplu în ceea ce privește politicile în materie de vize;
- (d) posibile tendințe viitoare în fluxurile migratoare și riscuri asociate cu activitățile ilegale legate de traversarea ilegală a frontierelor externe de către persoane; și
- (e) evoluții politice, economice și sociale probabile în țări terțe și, în mod special, în țări din vecinătate.

Înainte de prezentarea raportului său prin care determină nivelurile de amenințare, Comisia organizează un schimb de opinii cu statele membre.

(5) În vederea repartizării resurselor în conformitate cu alineatul (1):

- (a) se ia în considerare, deși nu constituie o frontieră externă terestră atât timp cât rămâne în vigoare articolul 1 din Protocolul nr. 10 privind Cipru la Actul de aderare din 2003, linia care delimitează zonele menționate la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 866/2004 al Consiliului⁽¹⁾, și nu lungimea frontierei maritime situate la nord de linia respectivă;
- (b) sintagma „frontierele externe maritime” înseamnă limita exterioară a mării teritoriale a statelor membre, astfel cum este definită în conformitate cu articolele 4-16 din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării. Cu toate acestea, în cazul în care este necesară efectuarea cu regularitate a unor operațiuni pe rază lungă de acțiune pentru a preveni trecerea neautorizată a frontierelor, expresia respectivă înseamnă limita exterioară a domeniilor cu risc crescut. Aceste limite exterioare se stabilesc luând în considerare datele relevante privind aceste operațiuni în perioada 2014-2016, astfel cum au fost furnizate de către statele membre în cauză.

(6) În plus, ca urmare a invitației din partea Comisiei, valabile până la 1 iunie 2017, statele membre pot primi o alocație suplimentară, cu condiția să fie prevăzută ca atare în programul național și să fie utilizată pentru realizarea acțiunilor specifice care urmează să fie stabilite în funcție de prioritățile Uniunii în acel moment.

(7) Sumele suplimentare prevăzute de prezentul articol sunt alocate statelor membre în cauză printr-o decizie de finanțare individuală privind aprobarea sau revizuirea programului lor național, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 866/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind regimul stabilit în temeiul dispozițiilor articolului 2 din Protocolul nr. 10 din Actul de aderare din 2003 (JO L 161, 30.4.2004, p. 128).

*Articolul 9***Programele naționale**

(1) Programul național care urmează să fie întocmit, ținând seama de rezultatul dialogului politic menționat la articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014, în temeiul instrumentului și cel care urmează să fie elaborat în temeiul Regulamentului (UE) nr. 514/2014 sunt propuse Comisiei ca program național unic al fondului, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 513/2014.

(2) În cadrul programelor naționale care urmează să fie analizate și aprobate de Comisie în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014, statele membre urmăresc, în cadrul obiectivelor menționate la articolul 3 din prezentul regulament și ținând seama de rezultatul dialogului politic menționat la articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014, în special obiectivele enumerate în continuare:

- (a) dezvoltarea Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) în conformitate cu dreptul și orientările Uniunii;
- (b) susținerea și extinderea capacității existente la nivel național în ceea ce privește politica în materie de vize și în materie de gestionare a frontierelor externe, precum și susținerea și extinderea măsurilor adoptate în domeniul liberei circulații a persoanelor care vizează gestionarea frontierelor externe, luând în considerare, în special, noile evoluții, tehnologii și/sau standarde în ceea ce privește gestionarea fluxurilor migratorii;
- (c) susținerea dezvoltării în continuare a gestionării fluxurilor migratorii de către serviciile consulare și alte servicii ale statelor membre în țări terțe, inclusiv a creării unor mecanisme de cooperare consulară pentru a facilita călătoriile în scopuri legale în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu legislația statului membru în cauză și prevenirea imigrației ilegale în Uniune;
- (d) consolidarea gestionării integrate a frontierelor, prin testarea și introducerea de noi instrumente, sisteme interoperabile și metode de lucru care vizează îmbunătățirea schimbului de informații în cadrul statului membru sau pentru a îmbunătăți cooperarea interagenții;
- (e) elaborarea de proiecte cu scopul de a asigura un nivel uniform și ridicat de control al frontierelor externe, în conformitate cu standardele comune ale Uniunii și vizând o interoperabilitate crescută, la nivelul statelor membre, a sistemelor de gestionare a frontierelor;
- (f) sprijinirea unor acțiuni, după consultarea Agenției Frontex, având drept scop promovarea unei armonizări sporite în domeniul gestionării frontierelor, în special în ceea ce privește capacitățile tehnologice, în conformitate cu standardele comune ale Uniunii;
- (g) asigurarea aplicării corecte și uniforme a acquis-ului Uniunii privind controlul frontierelor și vizele, răspunzând deficiențelor identificate la nivelul Uniunii, astfel cum se reflectă în rezultatele obținute în cadrul mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen;
- (h) dezvoltarea capacității de a răspunde provocărilor viitoare, inclusiv amenințărilor și presiunilor prezente și viitoare la frontierele externe, luând în considerare în special analiza efectuată de agențiile competente ale Uniunii.

(3) În contextul obiectivelor menționate la alineatul (2) pe care le urmăresc, statele membre pot sprijini acțiuni desfășurate în țări terțe sau în legătură cu acestea prevăzute în cadrul programelor lor naționale, inclusiv prin intermediul schimbului de informații și al cooperării operaționale.

(4) Comisia consultă Agenția Frontex cu privire la proiectele de programe naționale, în special în ceea ce privește activitățile finanțate în cadrul sprijinului operațional, prezentate de către statele membre în scopul de a dezvolta complementaritate între misiunea Agenției Frontex și responsabilitățile statelor membre în domeniul controlului și supravegherii frontierelor externe, precum și pentru a asigura coerența și a evita ineficiența costurilor.

*Articolul 10***Sprijin operațional, în conformitate cu programele naționale ale statelor membre**

(1) Un stat membru poate folosi până la 40 % din suma alocată în temeiul instrumentului pentru programul său național în vederea finanțării sprijinului operațional acordat autorităților publice care răspund de îndeplinirea sarcinilor și a serviciilor care constituie un serviciu public pentru Uniune.

(2) Sprijinul operațional este furnizat în cazul în care următoarele condiții sunt îndeplinite de statul membru în cauză:

- (a) respectarea acquis-ului Uniunii în materie de frontiere și vize;
- (b) respectarea obiectivelor programului național;
- (c) respectarea standardelor comune ale Uniunii pentru a spori coordonarea între statele membre și a evita suprapunerea eforturilor, fragmentarea și ineficiența costurilor în materie de control al frontierelor.

(3) În acest scop, înainte de aprobarea programului național, Comisia evaluează situația inițială în statele membre care și-au manifestat intenția de a solicita sprijin operațional ținând seama, dacă este cazul, de rapoartele de evaluare privind acquis-ul Schengen.

Concluziile Comisiei fac obiectul unui schimb de opinii cu statul membru în cauză.

În urma schimbului de opinii, acceptarea de către Comisie a sprijinului bugetar în cadrul programului național al unui stat membru poate fi condiționată de programarea și de finalizarea unei serii de acțiuni care au ca scop garantarea îndeplinirii integrale a condițiilor prevăzute la alineatul (2), până la momentul acordării sprijinului bugetar.

(4) Sprijinul operațional este concentrat pe sarcini și/sau servicii specifice și este orientat pe obiectivele stabilite în anexa III. Sprijinul operațional atrage după sine rambursarea integrală a cheltuielilor efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor și/sau serviciilor definite în programul național, în limitele financiare stabilite de program și de plafonul prevăzut la alineatul (1).

(5) Sprijinul operațional face obiectul monitorizării și al schimbului de informații între Comisie și statul membru în cauză în raport cu situația inițială în statul membru, cu obiectivele și țintele care urmează să fie realizate și cu indicatorii de evaluare a progreselor.

(6) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, proceduri de raportare referitoare la punerea în aplicare a prezentei dispoziții și orice alte modalități practice, care trebuie stabilite între statele membre și Comisie pentru a se conforma prezentului articol. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18 alineatul (2).

Articolul 11

Sprijin operațional pentru regimul special de tranzit

(1) Instrumentul acordă sprijin pentru compensarea scutirilor de taxe aplicate vizelor de tranzit și costurilor suplimentare ocazionate de punerea în aplicare a documentului de facilitare a tranzitului (FTD) și a documentului de facilitare a tranzitului feroviar (FRTD), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 693/2003 și al Regulamentului (CE) nr. 694/2003.

(2) Resursele alocate în acest scop Lituaniei, în temeiul alineatului (1), nu trebuie să depășească 154 de milioane EUR pentru perioada 2014-2020 și sunt puse la dispoziție ca sprijin operațional specific suplimentar pentru Lituania.

(3) În sensul alineatului (1), costuri suplimentare înseamnă costurile care rezultă direct din cerințele specifice de punere în aplicare a funcționării regimului special de tranzit și care nu decurg din eliberarea vizelor de tranzit sau a altor tipuri de vize.

Următoarele tipuri de costuri suplimentare pot beneficia de finanțare:

- (a) investițiile în infrastructuri;
- (b) formarea personalului care pune în aplicare regimul special de tranzit;
- (c) costurile suplimentare de funcționare, inclusiv salariile personalului care răspunde în mod direct de punerea în aplicare a regimului special de tranzit.

(4) Scutirile de taxe menționate la alineatul (1) din prezentul articol se calculează pe baza nivelului taxelor de viză și a derogărilor la taxele de viză stabilite de Acordului între Comunitatea Europeană și Federația Rusă privind facilitarea eliberării de vize cetățenilor Uniunii Europene și cetățenilor Federației Ruse ⁽¹⁾, în limitele cadrului financiar prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol.

⁽¹⁾ JO L 129, 17.5.2007, p. 27.

(5) Comisia și Lituania evaluează aplicarea prezentului articol în cazul în care intervin schimbări care au un impact asupra existenței și/sau funcționării regimului special de tranzit.

(6) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, proceduri de raportare referitoare la punerea în aplicare a prezentei dispoziții și orice alte modalități financiare și practice care trebuie stabilite între Lituania și Comisie, pentru a se conforma prezentului articol. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18 alineatul (2).

(7) Pentru a asigura buna funcționare a regimului special de tranzit, Comisia poate formula modalități specifice de plată intermediară care derogă de la dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 514/2014.

Articolul 12

Programare în conformitate cu rezultatele mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen

În urma unui raport de evaluare privind acquis-ul Schengen, astfel cum a fost adoptat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1053/2013, statul membru în cauză analizează, împreună cu Comisia și Agenția Frontex, modalitatea de a răspunde constatărilor și deficiențele și pune în aplicare recomandările din programul său național.

Dacă este necesar, statul membru își reevaluează programul național în conformitate cu articolul 14 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 514/2014 pentru a lua în considerare respectivele constatări și recomandări.

Finanțarea acțiunilor corective constituie o prioritate. Prin dialog cu Comisia și cu Agenția Frontex, statul membru în cauză realocă resurse din programul său, inclusiv resursele prevăzute pentru sprijin operațional și/sau introduce sau modifică acțiunile menite să remedieze deficiențele, în conformitate cu constatările și recomandările raportului de evaluare privind acquis-ul Schengen.

Articolul 13

Acțiunile Uniunii

(1) La inițiativa Comisiei, instrumentul poate fi utilizat pentru finanțarea acțiunilor transnaționale sau a acțiunilor de interes special pentru Uniune („acțiunile Uniunii”) privind obiectivele generale, specifice și operaționale menționate la articolul 3.

(2) Pentru a fi eligibile pentru finanțare, este necesar ca acțiunile Uniunii să urmărească, în special, următoarele obiective:

- (a) sprijinirea activităților de pregătire, de monitorizare, administrative și tehnice necesare, pentru a pune în aplicare politicile cu privire la frontierele externe și vize, inclusiv pentru a consolida guvernanta spațiului Schengen prin dezvoltarea și punerea în aplicare a mecanismului de evaluare, astfel cum este stabilit de Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și a Codului frontierelor Schengen, în special a cheltuielilor de misiune ale experților Comisiei și ai statelor membre care participă la vizite la fața locului;
- (b) asigurarea unei mai bune cunoașteri și înțelegeri a situației existente în statele membre și în țările terțe prin analiza, evaluarea și monitorizarea atentă a politicilor;
- (c) sprijinirea dezvoltării instrumentelor statistice, inclusiv a instrumentelor statistice comune, a metodelor statistice și a indicatorilor comuni;
- (d) susținerea și monitorizarea punerii în aplicare a legislației Uniunii și a obiectivelor strategice ale Uniunii în statele membre, precum și evaluarea eficienței și impactului acestora, inclusiv în ceea ce privește respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în limitele domeniului de aplicare a instrumentului;
- (e) promovarea creării de rețele, a învățării reciproce, a identificării și difuzării celor mai bune practici și a abordărilor inovatoare în rândul diferiților actori la nivel european;
- (f) promovarea proiectelor care au drept scop să asigure armonizarea și interoperabilitatea măsurilor adoptate în domeniul gestionării frontierelor, în conformitate cu standardele comune ale Uniunii, cu scopul de a dezvolta un sistem european integrat de gestionare a frontierelor;
- (g) sporirea gradului de sensibilizare cu privire la politicile și obiectivele Uniunii în rândul părților interesate și al publicului larg, inclusiv comunicarea instituțională privind prioritățile politice ale Uniunii;
- (h) sporirea capacității rețelelor europene de evaluare, promovare, susținere și dezvoltare în continuare a politicilor și obiectivelor Uniunii;

- (i) sprijinirea, în special, a proiectelor inovatoare care dezvoltă noi metode și/sau tehnologii cu potențial de transfer către alte state membre, îndeosebi a proiectelor care urmăresc testarea și validarea proiectelor de cercetare;
 - (j) susținerea acțiunilor legate de țări terțe și în cadrul acestora, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (2).
- (3) Acțiunile Uniunii sunt puse în aplicare în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014.

Articolul 14

Asistența de urgență

- (1) Instrumentul asigură asistență financiară pentru a răspunde necesităților urgente și specifice în caz de situații de urgență, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (f).
- (2) Asistența de urgență este pusă în aplicare în conformitate cu articolele 6 și 7 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014.

Articolul 15

Instituirea unui program privind dezvoltarea de sisteme informatice

Programul privind dezvoltarea sistemelor informatice ce au la bază sisteme informatice existente și/sau noi este pus în aplicare sub rezerva adoptării actelor legislative ale Uniunii care definesc aceste sisteme informatice și a infrastructurii de comunicare a acestora, cu scopul, în special, de a îmbunătăți gestionarea și controlul fluxurilor de călătorie la frontierele externe prin consolidarea controalelor și în același timp prin accelerarea trecerii frontierelor pentru persoanele care călătoresc cu regularitate. După caz, se asigură sinergiile cu sistemele informatice existente pentru a evita cheltuielile duble.

Defalcarea sumei menționate la articolul 5 alineatul (5) litera (b) este efectuată fie în cadrul actelor legislative relevante ale Uniunii, fie, după adoptarea actelor legislative respective, prin intermediul unui act delegat în conformitate cu articolul 17.

Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la stadiul dezvoltării acelor sisteme informatice cel puțin o dată pe an și ori de câte ori este cazul.

Articolul 16

Asistența tehnică

- (1) La inițiativa și/sau în numele Comisiei, instrumentul poate contribui anual cu până la 1,7 milioane EUR pentru asistență tehnică din fond, în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014.
- (2) La inițiativa unui stat membru, fondul poate finanța activități de asistență tehnică, în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014. Contravaloarea destinată asistenței tehnice nu poate depăși, pentru perioada 2014-2020, 5 % din suma totală alocată unui stat membru plus 500 000 EUR.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 17

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (5) litera (b), la articolul 6 alineatul (4), la articolul 7 alineatul (2) și la articolul 15 se conferă Comisiei pe o perioadă de șapte ani de la 21 mai 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de șapte ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit pentru o perioadă de trei ani, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de expirarea fiecărei perioade de șapte ani.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (5) litera (b), la articolul 6 alineatul (4), la articolul 7 alineatul (2) și la articolul 15 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia de revocare nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (5) litera (b), articolului 6 alineatul (4), articolului 7 alineatul (2) sau articolului 15 intră în vigoare numai dacă Parlamentul European sau Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliul sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 18

Procedura comitetelor

(1) Comisia este sprijinită de „Comitetul Fonduri pentru azil, migrație și integrare și pentru securitate internă” instituit prin articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 514/2014.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 19

Aplicabilitatea Regulamentului (UE) nr. 514/2014

Dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 514/2014 se aplică instrumentului.

Articolul 20

Abrogare

Decizia nr. 574/2007/CE se abrogă începând cu 1 ianuarie 2014.

Articolul 21

Dispoziții tranzitorii

(1) Prezentul regulament nu afectează continuarea sau modificarea, inclusiv anularea integrală sau parțială, a proiectelor și a programelor anuale până la încheierea acestora, nici asistența financiară aprobată de către Comisie în temeiul Deciziei nr. 574/2007/CE și nici alt act legislativ care se aplică respectivei asistențe la 31 decembrie 2013.

(2) În cursul adoptării deciziilor privind cofinanțarea în cadrul instrumentului, Comisia ia în considerare măsurile care au fost adoptate în temeiul Deciziei nr. 574/2007/CE înainte de 20 mai 2014 și care au consecințe financiare pe durata acoperită de respectiva cofinanțare.

(3) Sumele angajate pentru cofinanțare, aprobate de Comisie între 1 ianuarie 2011 și 31 decembrie 2014, pentru care nu au fost trimise Comisiei documentele necesare încheierii acțiunilor înainte de expirarea termenului pentru înaintarea raportului final, sunt dezangajate automat de către Comisie până la 31 decembrie 2017, impunându-se restituirea sumelor plătite în mod nejustificat.

(4) Sumele legate de acțiunile care au fost suspendate datorită unor proceduri judiciare sau administrative cu efect suspensiv nu sunt luate în considerare pentru calcularea sumei care urmează să fie dezangajată în mod automat.

(5) Statele membre pun la dispoziția Comisiei, până la 30 iunie 2015, un raport de evaluare a rezultatelor și a impactului acțiunilor cofinanțate în temeiul Deciziei nr. 574/2007/CE pentru perioada 2011-2013.

(6) Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor, până la 31 decembrie 2015, un raport de evaluare *ex post* în temeiul Deciziei nr. 574/2007/CE pentru perioada 2011-2013.

Articolul 22

Reexaminare

Parlamentul European și Consiliul reexaminează, pe baza unei propuneri a Comisiei, prezentul regulament până la 30 iunie 2020.

*Articolul 23***Intrarea în vigoare și aplicarea**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 16 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS

ANEXA I

Sumele care constituie baza programelor naționale ale statelor membre (în EUR)

Stat membru/stat asociat	Suma minimă	Partea fixă distribuită pe baza mediei perioadei 2010-2012	% 2010-2012 împreună cu Croația	Total
AT	5 000 000	9 162 727	0,828 %	14 162 727
BE	5 000 000	12 519 321	1,131 %	17 519 321
BG	5 000 000	35 366 130	3,196 %	40 366 130
CH	5 000 000	13 920 284	1,258 %	18 920 284
CY	15 000 000	19 507 030	1,763 %	34 507 030
CZ	5 000 000	9 381 484	0,848 %	14 381 484
DE	5 000 000	46 753 437	4,225 %	51 753 437
DK	5 000 000	5 322 133	0,481 %	10 322 133
EE	5 000 000	16 781 752	1,516 %	21 781 752
ES	5 000 000	190 366 875	17,201 %	195 366 875
FI	5 000 000	31 934 528	2,886 %	36 934 528
FR	5 000 000	79 999 342	7,229 %	84 999 342
GR	5 000 000	161 814 388	14,621 %	166 814 388
HR	4 285 714	31 324 057	2,830 %	35 609 771
HU	5 000 000	35 829 197	3,237 %	40 829 197
IE				
IS	5 000 000	326 980	0,030 %	5 326 980
IT	5 000 000	151 306 897	13,672 %	156 306 897
LI	5 000 000	0	0,000 %	5 000 000
LT	5 000 000	19 704 873	1,780 %	24 704 873
LU	5 000 000	400 129	0,036 %	5 400 129
LV	5 000 000	10 521 704	0,951 %	15 521 704
MT	15 000 000	38 098 597	3,442 %	53 098 597
NL	5 000 000	25 609 543	2,314 %	30 609 543
NO	5 000 000	9 317 819	0,842 %	14 317 819
PL	5 000 000	44 113 133	3,986 %	49 113 133
PT	5 000 000	13 900 023	1,256 %	18 900 023
RO	5 000 000	56 151 568	5,074 %	61 151 568

Stat membru/stat asociat	Suma minimă	Partea fixă distribuită pe baza mediei perioadei 2010-2012	% 2010-2012 împreună cu Croația	Total
SE	5 000 000	6 518 706	0,589 %	11 518 706
SI	5 000 000	25 669 103	2,319 %	30 669 103
SK	5 000 000	5 092 525	0,460 %	10 092 525
UK				
TOTAL	169 285 714	1 106 714 286	100,00 %	1 276 000 000

ANEXA II

Lista acțiunilor specifice

1. Crearea unor mecanisme de cooperare consulară între cel puțin două state membre care să producă economii substanțiale legate de prelucrarea cererilor și eliberarea de vize la consulate, în conformitate cu principiile de cooperare prevăzute în Codul vizelor, inclusiv centre comune pentru solicitarea de vize
 2. Achiziționarea de mijloace de transport și echipamente operaționale care sunt considerate necesare de către Agenția Frontex pentru a fi detașate în cadrul operațiunilor comune și care vor fi puse la dispoziția Agenției Frontex în conformitate cu articolul 7 alineatul (5) al doilea și al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 2007/2004
-

ANEXA III

Obiectivele sprijinului operațional în cadrul programelor naționale

Obiectivul nr. 1: promovarea dezvoltării și punerii în aplicare a unor politici care să asigure absența oricărui control al persoanelor, indiferent de cetățenie, la trecerea frontierelor interne, asigurând controlul persoanelor și monitorizarea eficientă a trecerii frontierelor externe

- operațiuni
- cheltuieli cu personalul, inclusiv pentru formare
- cheltuieli pentru servicii, cum ar fi întreținerea și reparațiile
- modernizarea/reînnoirea echipamentelor
- bunuri imobiliare (amortizare, renovare)

Obiectivul nr. 2: promovarea dezvoltării și punerii în aplicare a politicii comune în materie de vize și alte permise de ședere de scurtă durată, inclusiv a cooperării consulare

- operațiuni
- cheltuieli cu personalul, inclusiv pentru formare
- cheltuieli pentru servicii, cum ar fi întreținerea și reparațiile
- modernizarea/reînnoirea echipamentelor
- bunuri imobiliare (amortizare, renovare)

Obiectivul nr. 3: crearea și funcționarea unor sisteme informatice sigure, a infrastructurii lor de comunicare și a echipamentelor de sprijin pentru gestionarea fluxurilor migratorii la frontierele externe ale Uniunii, inclusiv pentru supraveghere

- gestionarea operațională a SIS, VIS și a noilor sisteme care urmează să fie create
 - cheltuieli cu personalul, inclusiv pentru formare
 - cheltuieli pentru servicii, cum ar fi întreținerea și reparațiile
 - infrastructura de comunicare și aspecte legate de securitate și de protecția datelor
 - modernizarea/reînnoirea echipamentelor
 - închirierea de localuri securizate și/sau renovare
-

ANEXA IV

Lista indicatorilor comuni pentru măsurarea obiectivelor specifice

(a) Sprijinirea unei politici comune în materie de vize pentru facilitarea călătoriilor în scopuri legitime, asigurarea tratamentului egal pentru resortisanții țărilor terțe și combaterea imigrației ilegale

(i) numărul activităților de cooperare consulară realizate cu ajutorul instrumentului

În cadrul rapoartelor anuale de punere în aplicare prevăzute la articolul 54 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014, acest indicator este defalcat în subcategorii ca de exemplu:

- oficii consulare comune;
- centre comune de primire a cererilor de viză;
- reprezentanțe;
- altele;

(ii) numărul membrilor personalului care au participat la cursuri de formare și numărul cursurilor de formare privind aspecte legate de politica comună în materie de vize organizate cu ajutorul instrumentului;

(iii) numărul de posturi specializate în țări terțe finanțate prin intermediul instrumentului

În cadrul rapoartelor anuale de punere în aplicare prevăzute la articolul 54 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014, acest indicator este defalcat în subcategorii ca de exemplu:

- ofițeri de legătură pentru imigrare;
- altele;

(iv) procentajul și numărul de consulate care au fost dezvoltate sau modernizate cu ajutorul instrumentului raportat la numărul total de consulate.

(b) Susținerea gestionării frontierelor, inclusiv prin împărtășirea informațiilor între statele membre și între statele membre și Agenția Frontex, pentru a se asigura, pe de o parte, un nivel ridicat de protecție a frontierelor externe, inclusiv prin combaterea imigrației ilegale, și, pe de altă parte, trecerea fără incidente a frontierelor externe, în conformitate cu acquis-ul Schengen

(i) numărul membrilor personalului care au participat la cursuri de formare și numărul cursurilor de formare cu privire la aspecte legate de gestionarea frontierelor, organizate cu ajutorul instrumentului;

(ii) numărul infrastructurilor de control la frontieră (controale și supraveghere) și al mijloacelor dezvoltate sau modernizate cu ajutorul instrumentului

În cadrul rapoartelor anuale de punere în aplicare prevăzute la articolul 54 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014, acest indicator este defalcat în subcategorii ca de exemplu:

- infrastructură;
- flotă (frontiere aeriene, terestre, maritime);
- echipamente;
- altele;

- (iii) numărul de traversări ale frontierelor externe realizate prin intermediul porților pentru controlul automat la frontieră, susținute de instrument, raportat la numărul total de traversări ale frontierelor;
- (iv) numărul de infrastructuri naționale de supraveghere a frontierelor instituite/dezvoltate în continuare în cadrul EUROSUR

În cadrul rapoartelor anuale de punere în aplicare prevăzute la articolul 54 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014, acest indicator este defalcat în subcategorii ca de exemplu:

- centre naționale de coordonare;
- centre regionale de coordonare;
- centre locale de coordonare;
- alte tipuri de centre de coordonare;

- (v) numărul de incidente raportate de statele membre pentru menținerea tabloului situațional european

În cadrul rapoartelor anuale de punere în aplicare prevăzute la articolul 54 din Regulamentul (UE) nr. 514/2014, acest indicator este defalcat în subcategorii ca de exemplu:

- imigrație ilegală, inclusiv cu privire la incidentele care implică un risc pentru viețile migrantilor;
 - criminalitate transfrontalieră;
 - situații de criză.
-